

บทที่ ๖

สรุป

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องคำบุพบทในภาษาไทย พอดีสรุปแปลได้ ดังนี้คือ

๑. คำบุพบทในภาษาไทย เท่าที่ศึกษาพบ และนำมาทดสอบกับกรอมประโยค ทดสอบได้ มีปรากฏอยู่ ๓๔ คำ

๒. คำบุพบทจะปรากฏหน้าคำนาม และหลังคำกริยาเสมอ และนอกจากจะ ปรากฏหน้าคำนามคำเดียวแล้ว คำบุพบทยังอาจจะปรากฏหน้านามวลี กาลวลี คำบอกเวลา หรือคำอักษณนามอีกด้วย

๓. คำบุพบทที่ใช้กับคำกริยาอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๒ หัวข้อคือ

ก. คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาประเภทต่าง ๆ คำบุพบทอาจจะ ใช้ตามหลังคำกริยากรรม กริยาสกรรม กริยาทวิกรรม หรือกริยาที่คงมีบุพบทตามเสมอ อย่างใดอย่างหนึ่ง คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาทั้ง ๔ ประเภทนี้ยังแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภทอีก คือ

๑) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้เพียงประเภทเดียวซึ่งมี อยู่ ๓ คำ เป็นคำบุพบทที่ตามหลังคำกริยากรรม ๑ คำ และตามหลังคำกริยาสกรรม ๒ คำ

๒) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้ ๒ ประเภทมีอยู่ ๑๖ คำ เป็นคำบุพบทที่ตามหลังคำกริยากรรม และกริยาสกรรม ๑๔ คำ และเป็นคำบุพบทที่ตาม หลังคำกริยาสกรรม และกริยาที่คงมีบุพบทตามเสมอ ๑ คำ

๓) คำบุพบทที่ใช้ตามหลังคำกริยาได้สามประเภทมีอยู่ ๑๔ คำ เป็นคำบุพบทที่ตามหลังคำกริยากรรม กริยาสกรรม และกริยาทวิกรรม ๑๖ คำ และ เป็นคำบุพบทที่ตามหลังคำกริยากรรม กริยาสกรรม และกริยาที่คงมีบุพบทตามเสมอ ๑ คำ

ข. คำกริยาแต่ละคำที่ใช้กับคำบุพบท ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ พวก

๑) คำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทบางคำ คำกริยา บางคำอาจจะใช้กับคำบุพบทเพียงคำเดียว หรืออาจจะใช้กับคำบุพบทสองหรือสามคำเท่านั้น จะเอาคำบุพบทอื่น ๆ มาใช้ช่วยไม่ได้

๒) คำกริยาแต่ละคำที่อาจจะใช้กับคำบุพบทหลายคำ คำกริยาบางคำอาจจะใช้กับคำบุพบทไ้มากกว่า ๓ คำขึ้นไป คือตั้งแต่ ๔ คำ จนถึง ๒๐ คำ

๔. คำบุพบท นอกจากจะปรากฏตามลำดับคำเดียวแล้วอาจจะปรากฏเรียงกันทีละ ๒ คำ หรือ ๓ คำ เป็นกลุ่มก็ได้ เราเรียกคำบุพบทที่เรียงกันนี้ว่า "กลุ่มคำบุพบท" ความปรกติแล้วกลุ่มคำบุพบทนั้นจะปรากฏหน้าคำนาม แต่ในบางกรณีก็อาจจะปรากฏตามลำดับโดยไม่ต้องมีคำหรือวลีถึงกล่าวตามมาก็ได้

๕. คำบุพบท อาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ในประโยคเดียวกัน โดยไม่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป คำบุพบทประเภทนี้มีอยู่ ๑๐ คำด้วยกัน

หน้าที่และวิธีใช้คำบุพบทในภาษาไทย เท่าที่ได้ศึกษามาาคำว่าเป็นประโยชน์แก่คนไทย และชาวต่างประเทศที่สนใจจะเรียนภาษาไทย ตลอดจนผู้ที่จะต้องคำร่าเกี่ยวกับภาษาไทย และเนื่องจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่มีความสำคัญในการใช้ติดต่อกันมากขึ้นในประเทศไทยในปัจจุบัน จึงมีผู้นิยมเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใคร่ขอเสนอแนะให้ผู้ที่สนใจในเรื่องคำบุพบท ศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบ คำบุพบทในภาษาไทยซึ่งเป็นผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ กับ Prepositions ในภาษาอังกฤษที่มีความหมายในทำนองเดียวกัน จะเห็นได้ว่า คำบุพบทในภาษาไทย และ Prepositions ในภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึง และแตกต่างกันในเรื่องตำแหน่งที่ปรากฏในประโยค และแตกต่างกันในเรื่องหน้าที่ ตัวอย่าง เช่น

๑. เขาเดินไปตามถนน He walks along the road.

ในที่นี้ ตาม ทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในภาษาไทย และ along ทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในภาษาอังกฤษ คำทั้งสองปรากฏในตำแหน่งเดียวกัน และทำหน้าที่อย่างเดียวกัน

๒. ฉันสัญญาเธอ I promise you.

ในที่นี้ กะ เป็นคำบุพบท ที่ปรากฏอยู่ในประโยคภาษาไทย แต่ในประโยคภาษาอังกฤษ ไม่ต้องมีคำบุพบท

๑. เขาหัวเราะเยาะฉัน He laughs at me

ในที่นี้ประโยคในภาษาไทย ไม่ต้องมีคำบุพบท แต่ในประโยคภาษาอังกฤษ จะต้องมี at ซึ่งเป็นคำบุพบทในภาษาอังกฤษปรากฏอยู่เสมอ

ถ้าได้ศึกษาเปรียบเทียบคำบุพบทในภาษาไทยกับ Prepositions ในภาษาอังกฤษ หรือคำประเภทเดียวกันในภาษาอื่นอย่างลึกซึ้งแล้ว จะช่วยให้คนไทยที่จะเรียนภาษาต่างประเทศ และชาวต่างประเทศที่จะเรียนภาษาไทย มีความเข้าใจเรื่องคำบุพบทได้ดียิ่งขึ้น และสามารถจะนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องด้วย

